

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės

2010 m. lapkričio 17 d. nutarimu Nr. 1617

PRIEMONIŲ VANDENSAUGOS TIKSLAMS VENTOS UPIŲ BASEINŲ RAJONE PASIEKTI PROGRAMA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Priemonių vandensaugos tikslams Ventos upių baseinų rajone pasiekti programos (toliau - Programa) paskirtis – nustatyti vandens naudojimo ir apsaugos priemonės Lietuvos Respublikos vandens įstatymo (Žin., 1997, Nr. 104-2615; 2003, Nr. 36-1544) 22 straipsnyje nustatytiems vandensaugos tikslams pasiekti Ventos upių baseinų rajone.

2. Programos objektas - Lietuvos Respublikos teritorijoje esantis Ventos upių baseinų rajonas (toliau – Ventos UBR).

3. Siekiant suderinti socialinės-ekonominės plėtros poreikį ir vandensaugos tikslus, Programos uždavinius numatoma įgyvendinti etapais: pirmasis etapas – 2010–2015 metai; antrasis etapas – 2016–2021 metai; trečiasis etapas – 2022 – 2027 metai.

4. Programa nustato pirmojo etapo vandens naudojimo ir apsaugos priemonės. Įgyvendinus pirmojo etapo priemonės, bus įvertinta, kokių mastu pasiekti vandensaugos tikslai. Vandens telkinių būklės pokyčių stebėjimai ir vertinimai, kurie bus atliekami pirmajame Programos įgyvendinimo etape, padės geriau suprasti, kokių tikslų siekti ir kokias priemones įgyvendinti antrajame ir trečiajame etapuose. Antrojo etapo priemonės bus nustatytos atsižvelgiant į pirmojo etapo realiai pasiektus rezultatus, o trečiojo etapo – pirmųjų dviejų etapų rezultatus.

II. APLINKOS ANALIZĖ

5. Ventos UBR išsidėstęs Latvijos ir Lietuvos teritorijose. Lietuvos teritorijoje yra išsidėšėję Ventos UBR dalis, kurią sudaro Ventos, Bartuvos ir Šventosios upių baseinų dalys. Bendras Ventos UBR plotas Lietuvos teritorijoje yra 6276,08 km².

6. Ventos UBR esantys Ventos, Bartuvos ir Šventosios baseinai Lietuvoje užima teritoriją tarp 55°37' ir 56°26' šiaurės platumos bei 21°9' ir 23°20' rytų ilgumos. Bendras Ventos ilgis yra 343,3 km, o baseino plotas – 11,8 tūkst. km². Lietuvoje yra 159,1 km ilgio Ventos atkarpa nuo versmių, toliau dar 1,7 km atkarpa eina Lietuvos-Latvijos siena. Lietuvoje esanti baseino dalis užima 5137,3 km². Žemesnis Ventos upės ruožas bei baseino dalis yra Latvijos teritorijoje. Bartuvos upės bendras ilgis yra 101,3 km, baseino plotas – 2020 km². Lietuvoje teka 55,3 km ilgio Bartuvos atkarpa nuo versmių, jos baseino plotas Lietuvoje – 748,7 km². Kita Bartuvos atkarpa bei

baseino dalis yra Latvijoje. Šventosios ilgis yra 68,4 km, iš kurių 31,8 km (48,5-16,7 km nuo žiočių) teka Lietuvos-Latvijos siena. Šventosios baseino bendras plotas siekia 471,9 km², iš kurio 390,0 km² yra Lietuvos teritorijoje, likusi dalis – Latvijoje.

Ventos UBR yra išskirti 104 upių kategorijos vandens telkiniai, iš kurių 15 – labai pakeisti. Ištyrus vandens telkinių ekologinę būklę, nustatyta, kad labai geros ekologinės būklės reikalavimus atitinka 14 upių kategorijos vandens telkinių, o maksimalaus ekologinio potencialo – 6 labai pakeisti upių kategorijos vandens telkiniai. 27 upių kategorijos vandens telkinių ekologė būklė yra gera bei 5 labai pakeistų ir 1 dirbtinio vandens telkinio ekologinis potencialas yra geras.

Ventos UBR geros ekologinės būklės reikalavimų neatitinka 47 upių kategorijos vandens telkiniai, o gero ekologinio potencialo – 4 labai pakeisti upių kategorijos vandens telkiniai. Ventos UBR 31 vandens telkinys geros ekologinės būklės reikalavimų neatitinka dėl vagų ištiesinimo poveikio. Dėl antropogeninės taršos ir jos sukiamų vandens kokybės problemų geros ekologinės būklės reikalavimų neatitinka 7 upių kategorijos vandens telkiniai, o gero ekologinio potencialo – 4 labai pakeisti upių vandens telkiniai. Geros ekologinės būklės reikalavimų dėl hidroelektrinių poveikio neatitinka 3 vandens telkiniai. 2 vandens telkiniams poveikį daro antropogeninė tarša ir vagų ištiesinimas, 1 vandens telkiniui – antropogeninė tarša ir hidroelektrinės poveikis, 1 vandens telkiniui – vagų ištiesinimas ir hidroelektrinės poveikis, 1 vandens telkiniui – reikšmingas vandens paėmimo ir vagų ištiesinimo poveikis, 1 vandens telkiniui – vagų ištiesinimas, hidroelektrinės poveikis ir antropogeninė tarša.

Vidutinė ekologinė būklė nustatyta 46 upių kategorijos vandens telkiniuose, o vidutinis ekologinis potencialas – 3 labai pakeistuose vandens telkiniuose. 1 vandens telkinio ekologinė būklė yra bloga ir 1 labai pakeisto vandens telkinio ekologinis potencialas yra įvertintas kaip blogas. Labai blogos ekologinės būklės/potencialo upių kategorijos vandens telkiniuose Ventos UBR nenustatyta.

Ventos UBR labai geros ekologinės būklės reikalavimus atitinka 2 ežerai (Plinkšių ir Germanto ežerai), geros ekologinės būklės – 4 (Lūksto, Paršežerio, Stervo ir Viekšnalių ežerai), vidutinės – 4 (Gludo, Masčio ir Tausalo ežerai), blogos – Paežerių ežeras. Labai gero ekologinio potencialo reikalavimus atitinka Kernų tvenkinys, gero – 3 (Skuodo, Juodeikių ir Lazdininkų tvenkiniai), vidutinio – 3 (Modėdžio I, Sablauskių ir Kivylių tvenkiniai), blogo – Ubiškės tvenkinys ir labai pakeistas Biržulio ežeras.

7. Esamą paviršinių vandens telkinių būklę lemia žmogaus ūkinė veikla Ventos UBR. Paviršinių vandens telkinių būklei didžiausią poveikį daro:

- 8.1. pasklidoji tarša azoto ir fosforo junginiais;
 - 8.2. sutelktoji tarša pavojingomis, organinėmis medžiagomis, azoto ir fosforo junginiais;
 - 8.3. upių vagų tiesinimas;
 - 8.4. hidroelektrinės;
 - 8.5. vandens paėmimas.
8. Didžiausias pasklidusios taršos šaltinis – žemės ūkio veikla. Žemės ūkyje susidaranti

tarša dėl gyvulių mėšlo bei mineralinių trąšų naudojimo sukelia bendrojo azoto ir nitratų azoto koncentracijos padidėjimą upėse. Dėl žemės ūkyje susidarančios taršos, geros ekologinės būklės reikalavimų pagal nitratų azotą (toliau – $\text{NO}_3\text{-N}$) neatitinka 11 Ventos UBR upių kategorijos vandens telkinių, kurių bendras ilgis 134 km. Tai sudaro 11 procentų viso upių vandens telkinių skaičiaus bei 9 procentus viso upių kategorijos vandens telkiniams priskiriamų upių ilgio. Šie telkiniai išvardinti Ventos UBR valdymo plane. Reikšmingas pasklidusios taršos poveikis Ventos UBR paviršiniuose vandens telkiniuose bus panaikintas įgyvendinus nacionalines pasklidusios taršos mažinimo priemones, numatytas Priemonių vandensaugos tikslams Nemuno upių baseinų rajone pasiekti programoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. liepos 21 d. nutarimu Nr. 1098 (Žin., 2010, Nr. 90-4756) (toliau – Nemuno UBR programa).

9. Atliktas vertinimas rodo, kad pasklidoji žemės ūkio veikla taip pat yra vienas svarbiausių veiksnių, įtakojančių ežerų būklę. Ventos UBR taikomos bendrosios pasklidusios taršos mažinimo priemonės turės teigiamos įtakos Paežerių ežero ekologinės būklės ir trijų tvenkinių (Ubiškės, Kivylių ir Mosėdžio tv.) ekologinio potencialo gerinimui. Tačiau pasiekti gerą šių telkinių ekologinę būklę ir gerą ekologinį potencialą per pirmąjį Programos įgyvendinimo etapą nėra galimybių, kadangi, net ir sustabdžius teršiančiųjų medžiagų patekimą į vandens telkinius, gera ekologinė būklė/potencialas gali būti nepasiekti dėl dugno nuosėdose akumuliuotų teršalų resuspensijos. Stovinčio vandens bei mažo pratakumo vandens telkinių savaiminio apsivalymo procesai yra kur kas lėtesni, nei tekančio vandens ekosistemose. Ypač lėtai atsikuria inertiškesnių biologinių elementų – makrofitų ir žuvų bendrijos. Todėl tikslų pasiekimą tokiuose telkiniuose siūloma atidėti pagal Lietuvos vandens įstatymą, numatantį galimybę atidėti tikslus, kai jų pasiekti neleidžia gamtinės sąlygos. Vandens telkinių būklės stebėjimui pagal Valstybinę aplinkos monitoringo programą (toliau – Monitoringo programa) yra numatytas veiklos monitoringas.

10. Numatyta kasmet organizuoti informacines kampanijas priemonių programų vykdytojams, ūkininkams bei visuomenei apie Ventos UBR priemonių programą, joje numatytas pasklidusios taršos mažinimo priemones bei jų poveikį vandens telkiniams.

11. Be taršos, kurią sukelia žemės ūkio veikla, yra dar vienas pasklidusios taršos šaltinis – gyventojų buitinės nuotekos. Surinkta informacija rodo, kad šiuo metu Ventos UBR gyvena 208 tūkst. gyventojų iš kurių apie 100 tūkst. gyventojų, kurių buitinės nuotekos nėra surenkamos ir valomos. Iš žemės ūkio ir nesurenkamų buitinių nuotekų patenka: pagal biocheminį deguonies suvartojimą (toliau - BDS_7) (tūkst. t/metus): žemės ūkis – 48,9, buitinės nuotekos – 2,6; pagal bendrąjį azotą (toliau - $\text{N}_{\text{bendras}}$) (tūkst. t/metus): žemės ūkis – 24,1, buitinės nuotekos – 0,4; pagal bendrąjį fosforą (toliau - $\text{P}_{\text{bendras}}$) (tūkst. t/metus): žemės ūkis – 4,4 ir buitinės nuotekos – 0,09. Taigi, palyginti su žemės ūkio taršos apkrovomis, buitinių nuotekų tarša sąlyginai nėra didelė ir nedaro reikšmingo poveikio vandens telkinių būklei.

12. Sutelktoji vandens tarša – pramonės įmonių, buitinių nuotekų valyklų ir paviršinės nuotekos. 2009 metais Ventos UBR buvo 131 nuotekų išleistuvai. Ventos UBR yra 8

aglomeracijos, kurių taršos apkrovos viršija 2000 gyventojų ekvivalentų, iš kurių su nuotekomis patenka 38,4 t/metus BDS₇; 75,2 t/metus N_{bendras}; 16,8 t/metus P_{bendras}.

Ventos UBR yra 54 paviršines nuotekas išleidžiantys išleistuvai. Tai sudaro 41 procentą visų išleistuvų, kurių nuotekos išleidžiamos į paviršinius Ventos UBR vandens telkinius. Paviršinių nuotekų išleistuvų taršos apkrovos sudaro apie 26 procentus visos sutelktosios taršos šaltinių BDS₇ apkrovos, 5 procentus bendrojo fosforo ir 9,5 procento bendrojo azoto taršos apkrovos.

Į vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą 2003–2009 metais investuota maždaug 1 mlrd. litų. 2007–2013 metais gyvenvietėms, didesnėms nei 2 000 gyventojų ekvivalento, numatyta skirti apie 2,1 mlrd. litų vandens tiekimo, nuotekų surinkimo, tvarkymo ir dumblo infrastruktūrai sukurti ir atnaujinti. Ventos UBR planuojama investuoti apie 130 mln. Lt.

13. Ventos UBR yra 6 upių kategorijos vandens telkiniai, kurie patiria sutelktosios taršos poveikį ir kurių ekologinė būklė dėl patikimų duomenų apie upių ekologinę būklę trūkumo ir šiuo metu dar nebaigtų įgyvendinti nuotekų infrastruktūros plėtros projektų gali neatitikti geros ekologinės būklės reikalavimų. Bendras šių vandens telkinių ilgis siekia 57 km. Reikšmingą sutelktosios taršos poveikį patiriančių upių kategorijos vandens telkinių skaičius sudaro 6 procentus viso upių kategorijos vandens telkinių skaičiaus, o jų ilgis – 4 procentus viso upių kategorijos vandens telkinių ilgio. Rizikos grupei dėl reikšmingo sutelktosios taršos poveikio priskiriami upių kategorijos vandens telkiniai nurodyti 2-ame priede.

Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra pastaraisiais metais sumažino sutelktosios taršos poveikį, todėl sutelktosios taršos keliamos problemos ne tokios aktualios kaip anksčiau. Daugiausia problemų šiuo metu kelia tarša amonio azotu ir bendruoju fosforu. Problemų kelia į mažas upes, kurių taršos akumuliacijos potencialas nedidelis, išleidžiamos nuotekos. Nustatyta, kad Ventos UBR upių kategorijos vandens telkinių ekologiškai būklei reikšmingą poveikį gali daryti 4 aglomeracijų, kurių taršos apkrovos viršija 2000 gyventojų ekvivalentų, nuotekų valyklų išleistuvai bei 1 miesto paviršinės nuotekos.

Sutelktosios taršos mažinimo priemonės pirmajame planavimo etape nebus įgyvendinamos, nes trūksta patikimų duomenų apie upių ekologinę būklę bei joms daromą poveikį. Be to, šiuo metu dar vyksta nuotekų infrastruktūros plėtros projektai, kurių poveikis bus pastebimas tik juos užbaigus. Todėl šiuo metu dar negalima tiksliai nustatyti papildomo sutelktosios taršos mažinimo poreikio. Upių būklės stebėjimui žemiau reikšmingą poveikį darančių/galinčių daryti išleistuvų pagal Monitoringo programą yra numatytas veiklos monitoringas. Atlikus tyrimus ir patikslinus upių ekologinę būklę bei sutelktosios taršos joms daromą poveikį, papildomos sutelktosios taršos mažinimo priemonės, jei bus reikalingos, bus nustatytos antrajame ar trečiajame Programos įgyvendinimo etape.

14. Nustatant paviršinių vandens telkinių taršą pavojingomis medžiagomis, pagrindinis informacijos šaltinis buvo 2006 metais atlikta studija „Vandens aplinkai pavojingų medžiagų nustatymas Lietuvoje“. Remiantis minėtos studijos rezultatais Ventos UBR priklausančioje Šventojoje ties siena su Latvija buvo aptiktos nustatytas ribas viršijančios Di(2-etilheksil)ftalato

(DEHP) koncentracijos, o Ventoje ties siena su Latvija - Di(2-etilheksil)ftalato (DEHP) ir trichlormetano koncentracijos.

Pavojingų medžiagų patekimo į upes keliai ir šaltiniai kol kas nėra identifikuoti. Galimas taršos šaltinis Ventos upėje – AB „Mažeikių nafta“, kurios nuotekos į Ventą patenka Varduvos upe.

Nustatytas didžiausias leistinas koncentracijas viršijančios pavojingų medžiagų koncentracijos Šventosios ir Ventos upėse buvo aptiktos atlikus vienkartinį matavimą. Siekiant išsiaiškinti tikrąjį taršos lygį, Varduvos ir Šventosios žiotyse esančiose priežiūros intensyvaus monitoringo vietose, vandenyje bei dugno nuosėdose, bus tiriamos aptiktos pavojingos medžiagos, o Ventos žiotyse esančioje priežiūros intensyvaus monitoringo vietoje, vandenyje ir dugno nuosėdose, bus tiriamos Nuotekų tvarkymo reglamento, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymu Nr. D1-236 (Žin., 2006, Nr. 59-2103; 2009, Nr. 83-3473; 2010, Nr. 59-2938), 1 priede ir 2 priedo A dalyje nurodytos prioritinės medžiagos ir polichlorintieji bifenilai (PCB), 2 priedo B dalyje nurodytos medžiagos, išskyrus maistingąsias medžiagas, chloridus, fluoridus, sulfatus ir riebalus.

15. Upių vagų tiesinimas – viena iš svarbiausių priemonių, dėl kurių upės šiuo metu gali neatitikti geros ekologinės būklės reikalavimų. Ventos UBR upių vagų ištiesinimas daro reikšmingą poveikį 36 upių kategorijos vandens telkiniams, kurių bendras ilgis 385 km, ekologiškai būklei. Nustatyta, kad lygumose per urbanizuotas teritorijas tekančių upių vagų natūralių savybių grąžinimas sukeltų didelių neigiamų socialinių ir ekonominių padarinių, todėl tokios upių atkarpos vadinamos labai pakeistais vandens telkiniais. Ventos UBR yra 11 telkinių, kurių bendras ilgis 174 km, kurie dėl ištiesinimo priskirti labai pakeistiems vandens telkiniams. Dėl nepakankamos informacijos apie ištiesintų vandens telkinių būklės priežastis, planuojamų priemonių poveikį bei lėšų stokos siūloma Ventos UBR upių vagų natūralių savybių grąžinimą nukelti į antrąjį planavimo etapą. Upių renatūralizavimo bandomąjį projektą, kuris suteiks papildomų žinių apie renatūralizavimo poveikį vandens telkinių būklės gerinimui numatyta įgyvendinti vykdant Nemuno UBR programą.

16. Ventos UBR upės pasižymi vienu iš didesnių hidroenergetinių galių šalyje. Iš viso Ventos UBR yra 28 hidroelektrinės, o tvenkinių, kurių plotas yra >50 ha ir kurie priskiriami labai pakeistiems vandens telkiniams dėl hidroenergetikos, Ventos UBR yra 5. Daugiausiai elektrinių įrengta ant Virvytės upės, o hidroelektrinės veikla daro didelį poveikį upės vandens aplinkai. Dėl reikšmingo hidroelektrinių poveikio, rizikos grupei Ventos UBR yra priskiriami 6 upių kategorijos vandens telkiniai, kurių bendras ilgis 111,8 km. Rizikos grupei dėl reikšmingo hidroelektrinių poveikio priskiriami upių kategorijos vandens telkiniai pateikti 2-ame priede.

17. Priežastys, sąlygojančios hidromorfologinius vandens telkinių pakitimus ir dėl to neleidžiančios pasiekti geros ekologinės būklės kai kuriuose vandens telkiniuose, yra susijusios su upių tęstinumo pažeidimais. Svarbiausia priemonė, užtikrinanti upės tęstinumą, yra žuvų pralaidų įrengimas. Siūloma įrengti žuvų pralaidą Šerkšnės upėje (Bugenių užtvankoje) bei pertvarkyti akmenų slenksčio liekanas Šerkšnės ir Šatos upėse. Įrengti žuvų migracijos takus ir pašalinti

buvusių užtvankų liekanas numatoma 2014-2015 metais.

18. Ventos UBR yra vandens telkinių, kuriuose nepakanka duomenų apie blogą būklę sąlygojančias priežastis. Tai Alsėdžių, Tausalo, Masčio ir Biržulio ežerai bei Sablauskių tvenkinys. Prieš pasiūlant būklės gerinimo priemones šiuose telkiniuose reikia atlikti tiriamąjį monitoringą, įskaitant priedugnio ir taršos šaltinių inventorizaciją, siekiant nustatyti minėtų ežerų taršos kilmę bei įvertinti Biržulio ežero hidrologinio režimo stabilizavimo galimybę. Dar vieno ežero (Gludo ež.) ekologinė būklė dėl duomenų stokos įvertinta nepakankamai tiksliai. Tiksliam būklės įvertinimui šiame ežere pagal Monitoringo programą yra numatytas veiklos monitoringas. Atlikus tyrimus ir patikslinus ežero ekologinę būklę, papildomos taršos mažinimo priemonės, jei bus reikalingos, bus nustatytos antrajame ar trečiajame Programos įgyvendinimo etape.

19. Tarptautinė tarša Ventos UBR nėra reikšminga.

20. Ventos UBR yra vienas požeminio vandens baseinas (toliau- PVB) - permo-viršutinio devono Ventos, kuris užima 6276,08 km² plotą ir sutampa su Ventos UBR ribomis. Ventos upių baseinų rajono teritorijoje 2010 m. kovo 1 d. buvo užregistruota 170 požeminio vandens telkinių (vandenviečių). Didžiausios yra Telšių, Mažeikių, Kuršėnų, Skuodo, N.Akmenės miestų vandenvietės. Atskiruose požeminio vandens telkiniuose pastaraisiais metais išgaunamo požeminio vandens kiekis svyruoja nuo keliasdešimt iki kelių tūkstančių m³/d, viso UBR teritorijoje vidutiniškai sudarydamas 20933 m³/d.

Ventos UBR požeminio vandens baseinų ir telkinių kiekybinė būklė yra gera, nes požeminio vandens išteklių yra gerokai daugiau, nei jų išgaunama šiuo metu ar numatoma išgauti ateityje. Ventos UBR požeminio vandens baseinų ir telkinių kokybinė būklė taip pat gera, jokių esminių požeminio vandens kokybės problemų nenustatyta.

III. TIKSLAI IR UŽDAVINIAI

21. Programos tikslas – neleisti prastėti paviršinių ir požeminių vandens telkinių būklei ir iki 2027 m. pasiekti, kad paviršinių vandens telkinių paviršinio vandens būklė būtų gera, dirbtinių ir labai pakeistų vandens telkinių – gera cheminė vandens būklė ir geras ekologinis potencialas, požeminių vandens telkinių – gera požeminio vandens būklė.

22. Programos uždaviniai:

- 22.1. sumažinti vandenų taršą iš sutelktųjų taršos šaltinių;
- 22.2. sumažinti vandenų taršą iš pasklidusių taršos šaltinių;
- 22.3. pagerinti vandens telkinių hidromorfologinę būklę;
- 22.4. sumažinti hidroelektrinių daromą poveikį;
- 22.5. pagerinti požeminio vandens telkinių būklės stebėseną;
- 22.6. sustiprinti pavojingų medžiagų naudojimo kontrolę ir nustatyti jų patekimo į vandens telkinius šaltinius;
- 22.7. nustatyti neigiamo poveikio vandens telkinių būklei kilmę ir šaltinius;

22.8. užtikrinti visuomenės bei ūkio subjektų informuotumą apie Programoje numatytas priemones, jų vykdymo būdus bei paskatinti jų aktyvų dalyvavimą vandens valdyme.

IV. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS

23. Programos tikslui pasiekti numatytos pagrindinės ir papildomos priemonės.

24. Pagrindinės yra tos vandens naudojimo ir apsaugos priemonės, kurios privalo būti įgyvendintos vadovaujantis Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos teisės aktais.

25. Teisės aktai, nustatantys pagrindines priemones Ventos UBR priemonių programos vandensaugos tikslams pasiekti, nurodyti 2 priede.

26. Papildomos yra tos priemonės, kurios turi būti įgyvendintos tais atvejais, kai vandensaugos tikslams pasiekti pagrindinių priemonių nepakanka. Pirmojo Programos įgyvendinimo etapo (nuo 2010 iki 2015 m.) papildomos priemonės pateiktos 1 priede.

27. Programos priemonių pagrindimas pateiktas 2 priede.

V. SIEKIAMI REZULTATAI (VERTINIMO KRITERIJAI)

28. Programos įgyvendinimo stebėsenai atlikti nustatyti vertinimo kriterijai, susiję su numatytais tikslais ir uždaviniais, leidžiantys vertinti padarytą pažangą. Programos įgyvendinimo vertinimo kriterijus – vandens telkinių, išskirtų kaip rizikos vandens telkiniai, skaičius.

29. Pirmajame Programos įgyvendinimo etape (2010–2015 m.) numatoma kriterijaus reikšmė – 44 upių ir 10 ežerų ir tvenkinių vandens rizikos telkiniai.

30. Vandens telkiniams, kurių vandensaugos tikslai pirmojo Programos įgyvendinimo etapo pabaigoje nebus pasiekti, siektini antrojo etapo rezultatai bus nustatomi 2015 metais, ištyrus telkinių būklę, nustačius problemas, bei parinkus priemones naujam šešerių metų etapui.

31. Antrajame etape (2016–2021 m.) numatoma kriterijaus reikšmė 2015 metais – 26 upių ir 3 ežerų ir tvenkinių vandens rizikos telkinių.

32. Trečiajame etape (2022–2027 m.) numatoma kriterijaus reikšmė 2021 metais – 0 upių ir 0 ežerų ir tvenkinių vandens rizikos telkinių.

33. Įgyvendinus Programos antrojo ir trečiojo etapo priemones, būtų pasiekta, kad visų upių, ežerų, tarpinių ir priekrantės vandenų rizikos vandens telkinių būklė būtų gera, visų dirbtinių ir labai pakeistų vandens telkinių potencialas geras.

VI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

34. Programoje numatytos priemonės finansuojamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžete ministerijoms ir įstaigoms, dalyvaujančioms įgyvendinant Programą, patvirtintų bendrųjų asignavimų, Europos Sąjungos struktūrinės paramos ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka gautų lėšų.